

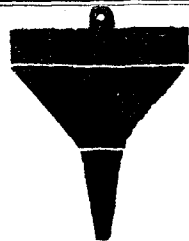
L' EMBUT

SETMANARI SATÍRICH ILUSTRAT.

Sortirà puntualment cada diumenje.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Carrer de Ingeniers, núm. 6, imprenta. — Los originals no 's retornan. —
SUSCRIPCIÓ: 3 rals trimestre, pagats per endavant. S' admeten anuncis ab rebaixa pe 'ls suscriptors

5 CÉNTIMS LO NÚMERO

EXPLICACIONS

¿Qui som?...

Som uns aficionats á la literatura que várem fet el projecte de crear una publicació satírica i alleugerís las cabórias de 'ls negocis i an la testa durant tota la setmana, tant merciant com del polítich, del industrial simple obrer, y quin projecte avuy veyém ab la aparició de 'l primer número de L' Embut.

¿Ahont aném?...

Partí cada diumenje á 'ls nostres lectors i entoshi la part còmica de las accions; á ridiculísá 'ls abusos; á vetllar per de la llimpiesa y ornato públich; á proferir, per medi de folletíns escullits, geroníms, anagramas, charadas y trenca-closcas, que abable passa temps; á aixó vá de dret el nostre.

Primer, per exemple, la netejada última del carrer Nou; criticarém, *verbi gracia*, aquells edificis de pedra colocats á l' entrada de 'l carrer d'Avinyonet que, després de fer exasperar el poble, (si 's va á peu,) fan fé 'l bressol dels carros ab perill de 'ls ossos de 'ls que passen pel carrer.

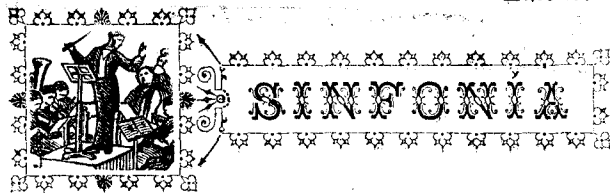
Saludos.

Primer saluda ab tota cordialitat á la premsa catalana, aixís política com literaria, no només de Catalunya, sino que també de las demás parts de 'l món.

Després saluda á la ciutat de 'n Monturiol; á la ciutat tan hermosa, la de 'ls carrers plens de jardins, las plassas vuidas; la que vós fer célebre per la *Trunfa* en aquell temps que li vares fer la extirpació de 'ls gossos pera mesurar el perímetre de nostres pantorrillas; la que guardas

com joya arquitectónica la isla preciosa de 'l Palau y contemplas orgullosa com, una y altre vegada, se renovan las torres famosas de 'l *Bou Minyó* y de 'n *Calvet*; á tú, perspicás Figueras que, preveyent los desesperos que produhirían los exorbitants tributs, vas colocar aquelles *forças*, qu' arrogantas, s' aixecan á la carretera de 'l Castell esperant á 'l primé embargat que se 'n vulga pujá al cel en cos y ánima; á tú, la de las acacias tendres de 'l carrer Nou, la de 'ls Galligans interminables, la de 'l Canal en *cierres*, la de 'ls *parterres* florits, 't saluda, al naiter, lo teu simpátich

Embut.

Ab aixó de la dinamita, un está que ni la camisa li frega la pell.

Jo, francament; ni menjo, ni bech, ni fumo, ni 'm rento la cara.

'M faig 'l cárrech qu' al cel ja m' obrirán encare que la porti bruta.

No 'm atreveixo ni á respirar per por de que l' aire estiga impregnat de *microbis dinamiteros*, y desd' ahir que ni surto de casa: tal va ser l' espant que vaig rébrer, Figúrintse; anabam paissejant, junt ab un amich meu, cuan en una mata de 'l Paiseig Nou vaig véurer quelcom que 'm feu 'l efecte d' un tros de metxa.—¡Alto! —vaig exclamar;—qu' allí deu haberhi un petardo.

—¿Ahont?—preguntá 'l meu amich.

—¿No ho veus?... allá,—responguí jo indicantli lo lloch qu' había de ser víctima de la catástrofe.

—¡Cá!... tot te semblan petardos.

Encare no ho había acabat de dir, cuan s' abalansa sobre de 'l objecte aquell, l' agafa y me 'l presenta.

No sé com no vaig caurer en basca.

Després, ja una mica sossegat, vaig examinarho y 'm vaig convèncer que lo que m' havia semblat un tros de metxa, era un tros de beta de calsetet.

* * *
Un mestre que pretenia entrar d' *amagatotis* per l' Aduana d' Irún, una partida de rosaris, ha sigut *engarjolat*, després d' haver presenciat 'l decomisament de la seva mercaderia.

Are, á 'l qui digui que *passant* rosaris 's guanya la gloria de 'l cel, se li podrà contestar que lo que 's guanya *passant* rosaris, es habitar d' arrós un reconet de *garjola*.

De tots modos no deixa de ser una ganga.

* * *
Fins are 'ls raptos sempre habían siguts portats á cap per algun *Tenorio*, pero ab lo qu' ha succehit en un poblet de la provincia de Málaga, veig que las innovacions *fins de siècle* també han sigut introduhidas en aquest ram, y m' explico que á efecte d' aixó una noya, á altas horas de la nit anés á la casa de 'l seu galán, li tirés una escala de corda, que portaba apropósit, al balcó pera que 'l xicot baixés, mes éll, que di-huen era molt tímit, no 's resolgué á baixar, per quin motiu la dama tingué l' abnegació de pujar y la forsa suficient pera baixarlo en brassos. ¡Tira peixet!

Jo, francament, si sabia que 'm habían de baixar en brassos, per no cansar las camas no baixaria tot sol, ni l' escala de casa.... ¡Ey! sempre que 'ls brassos no perteneixessin á cap *inglés*.

¡Llástima qu' aquestas *Tenorias* no tingan imitadoras per qui!

* * *
Lo castell de fochs artificials, ja no 's disparará en los *cerros*... de *Ubeda* com era anunciat, sino en lo lloch de costum, en la Placeta.

Pero, no eridém, qu' encare podrian ser trasladats á un altre punt diferent; lo qu' es á mí, gens m' extranyaria qu' ab tantas *idas y venidos*, arribés l' hora de la funció y 'ns trobessim qu' en Bou encare no ha *trasladat* 'ls trastos.

Y, si vol estar segur de no haberlos de tornar remenar, m' sembla que lo mes acertat es aixó: Aguardar á l' últim moment per alsar lo tablado.

Mandonguillas.

¡OH... ES UN GUST!

Tindre' estreta entre mos brassos
una nena de ulls de cel
y gotjar de las delicias
del bat-y-bull de un ball bell,
de la orquesta 'ls acorts dolços
que al cor parlan, dantli pler,
dels sospirs y apasionadas
paraulas (y hasta algún bès),

no hi ha que donarhi vóltas molt m' agrada, á fé de Deu.

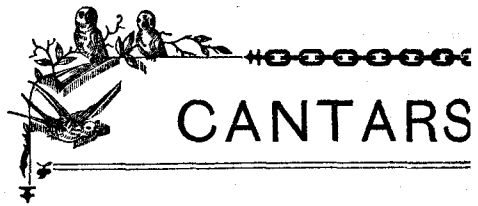
Pro que 'm reventin á emperó 'm fassan caure' 'l barret, ó 'ls ulls de poll me trepitjin (ne tinch quatre á cada péu), ó rodant lo valz me peguin al *catús* algún *bolet*, ó que m' entrabanqui y cayga y passen per demunt meu y de la meva parella alguns balladors de *pés* y 'm dexin fet una *truyta*, ies un gust.... á fé de Deu!

Frederich Gu

¡NEGOCI RODÓ!

Demá m' en vaig á París; m' emporto dintre d' un sacíl mil puros d' estanch, y aixís á istil de nostre país planto un *bureau de tabac*.

De novetat podrà serho, no per que sigui espanyol, tant sols posant eix lleterero: (sense pecar d' embustero) «*cigars á la Ravachol!*»

Dius que 'l cor te tinch roba Vaya unas bromas que gastas de volerme fer passar per lladre..... de joyas falsas.

«S' ha de viurer d' esperança me dihuen los meus companys. ¡Com d' esperansas puch viure si 'm matan los desenganyis!

F. Gu

Si 'ls ulls son mirall de 'l án com sento á molts repetir tú, que 'ls tens plens de llegan ¡com deus l' ánima tenir!

Qu' amichs Amor y Mentida sen, no 'm negará ningú; puig busqueu á 'l un ó á 'l alti y 'ls trobareu que van junts.

TEATRO

temps que no habíam vist en nostre es-
companyia de declamació tant compler-
la que debutá 'l diumenje de Pascua baix
acció de 'l primer actor D. Manuel Co-

avuy, s' han posat en escena diferentas
y totas ellas han sigut interpretadas ab
lo qual ha valgut á tots los artistas la
de véurers aplaudits ab entussiasme.

menje ab «La Pasionaria» obtingueren un
triunfo lo Sr. Corregel (Marcial) y la
González (Petrilla), quins, en més d' una
s vejeren interromputs per los nutrits
de la concurrencia qu' era numerosa.
part també s'en emportá la nena Cármen
espenyá á maravella lo paper de Mar-

final de tots los actes, lo públich feu pre-
en lo palco escénich junt ab los actors ja
á la Sra. Alverá, Srta. Pardo y Srs. Inten-
assó, Contreras y Arias pera aplaudirlos en
de sos esforços pera lograr que la inter-
de la esmentada obra, no deixés res que
ar.

XAFARDERÍAS

lo certámen darrerament celebrat per la
at humorística de Barcelona «La Seba»
gut premiats entre altres, lo celebrat poeta
danés D. Francesch Marull y nostre esti-
mich y colaborador D. Joseph Burgas (Ma-

in abdós la mes cordial enhorabona d'
ta Redacció.

aneix que 's acosta 'l istiu. Fins lo gegant,
(le,) qu' al revés de lo que creya tothom,
ible, tota aquesta setmana ha dut la cara
da.

us no haurá tingut tanta calor.

una de las passadas sessions d' Ajuntament,
cejal digué que sería necessaria l' expen-
de *bolas* á 'ls *gossos* que vagan perduts per
rers d' aquesta Ciutat, tota vegada qu'
any s' habían ja registrat alguns cassos
rofobia.

t bé.... Llástima qu' al igual que 'n aquets
no estigui autorisada la expendició entre
un altre classe, que si bé no atentan con-

tra las pantorrillas de cap ciudadá pacífich, en
cambi atentan contra las butxacas!

¡Pobres sastres!

Los vehins de la Plassa Triangular 'ns parti-
cipan que segons rumors, l' Ajuntament 's pro-
posa fer tocar *sardanas* un día cada mes en aquell
indret, ab la particularitat de que 'l famós *tambó*
de 'l Senyor Roger, servirá de tablado pera 'ls
musichs.

No ho trobém desacertat; aquell es un punt
apropósit; l' afirmat es ben plané y al mateix
temps ab l' aire que li proporcionan 'ls carrers
contíguos, los balladors, al igual que 'ls vehins
d' aquell lloch avuy, estarán ben fresquets.

Per encárrech de 'l *Senyor Jordi*, (aquell se-
nyor á qui li estiran tant las orelles,) recomano
á nostres autoritats fassin los possibles per evitar
que, durant las firas sobre tot, las hi estirin
més, puig lo pobre home, de tantas estiradas
que li han pegat, tem qu' aquells *órganos*, que-
din lo primer dia entre las mans de 'ls *estiradors*.

Creym qu' aquets avís servirá d' alguna cosa
tenint en compte la pietat y amor al prócsim de
que 's vehuen dotats los representants de la
Justicia.

Una noya joveneta y no mal parescuda s'acosta
á un jove, (espigat,) y li pregunta:

—¿Faría 'l favor de dirme hont están las mon-
jas francesas?

—¿Sap ahont es l' rentador?

—No senyor.

—¿Y la fábrica de 'l gas?

—Tampoch.

—¿Y l' escorxador?

—Aixó, si senyor; es lo salón de la Placeta.

Durant las firas:

—¿Vos sou carlí?

—Nó senyor.

—¿Republicá?

—Tampoch.

—¿Conservador?

—Tampoch.

—¿Fusionista?

—Tampoch.

—¿Donchs qué sou?

—¿No ho sap?... Jo só pagés.

—¡Mama, mama!

—¿Qué vols filla?

—Mira 'l Arturo, que diu.

—¿Qué?

—Que 'l qui fá plourer es la Providencia.

—Y es vritat, filla meva.

—¿La Providencia?... ¿aquell convent que hi há 'l cap de mont de 'l carrer de Vilafant?

ES UNA LLÁSTIMA

Llástima qu' essent, nineta,
la mes gaya y mes hermosa
de las qu' eixa terra rica
ab enveja de molts, poblan,
y essent la teva hermosura
l' lladre qu' á mils ne roba
'ls cors de tant jovenets
qu' aixins que 't vehuen, t' adoran
creyentse trobar en tú
un fondo bell com ton rostre.....
¡¡Quina llástima, demostris
tenir tant poca vergonya!!

Amadeo.

BARRINAMENTS

CHARADA.

—Quarta si 'm promets venir
á festa majó al meu poble,
perqué vegis que soch noble
t' daré dos á desdir.

—Aquest disgust no tindreu
puig l' *hu-dos* está malalt.
De *dos-quarta* bó un mallal
me refio que 'm dareu.

—¿Encar viviu á l' Ordal?
—Y tú encare á Rochdesqués?
—No; jo m' estich á *hu-dos-tres*.
—Y jo m' estich á *Total*.

Pichichi.

ANAGRAMA.

A un pobre *total* qu' anaba
pe 'l mitj de la *tot* passant
lo mónstruo va arplegarlo
deixantlo mort al instant.

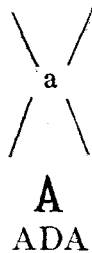
Met.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6.—Població catalana.
- 5 2 3 4 5.—Romá.
- 3 6 5 6.—Animal.
- 1 2 3.—Població catalana.
- 4 3.—Lo que 'no trobo.
- 4.—Lletra.

Chulillo.

GEROGLÍFICH.

Búscal.

ADVERTENCIA

Fem present á tots los aficionats á
fer ratllas curtas y llargas y endevina-
llas, qu' en nostres columnas inserta-

rém tot lo que tingan á bé enviar
sempre que, com se compren, no
leixi de faltas graves.

Y de pas, present 'ls fem
que 'l vert anirá á las brasas,
puig nosaltres, barruntém
que 'l vert es menjá pe 'ls ases

CORRESPONDENCIA

Mayet. Un milló de gracias. N' espero mes. Escriu.—*P. mer.* Rebut lo teu. Contesto per correu.—*Joan Tallada.* major part.

Marangt. Desde Mataró á Stambul:
de Paris al Senegal,
no 's troba cap mes mortal
que, com tú, siga gandul.

ANUNCIS

—Vaja, Antonet, desenganyat;
com lo que 't dich no hi há anís.
—¡No n' hi ha d' haber pabana!
—No sigas tant infelis;
que, 'l anís de que jo 't parlo
es, sens cap dupte, 'l milló,
y com á tal, va emportáren
un premi en la Expositió.
Tástal y á rengló seguit
veurás com, sens amohino,
en veu forta exclamarás:
no hi há anís com lo Barcino.

Fàbrica d' Ayguardents Anisats de FAIG Y ROS
20, Lasauca, 20.—FIGUERAS.

Pera menjar ben barato
y estar ben servit de 'l tot,
com lo *Restaurant* de 'n *Mero*
no 'n trobarás cap en lloch;
allí podrás atiparte
y beurer vi com *il faut*
nó, pagant lo qu' alló val,
sinó una *pela* tant sols,

RESTAURANT «NUEVO NOÉ»

DE

BALDOMERO ROIG.—15, Palau, 11

AGENCIA DE TRANSPORTES UNIVERSALES

DE

COMET Y AROLA

Supesores de JUAN AUTER

Camionistas de la C.^a de ferrocarriles de T. á B.

ACARREOS Á DOMICILIO

Comisiones y consignaciones para todos los
puntos de España y del extranjero.

Sucursal en Barcelona, PABLO AIXELA

Caamaño, 16.—FIGUERAS.

Taller de Calzado de M. CODINA

Junquera, 4.—FIGUERAS.

Se sirve á la medida.

FIGUERAS, Imp.—Tarj. SERRA, Ingenieros.